

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.**

A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER: VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN.

Kiadóhivatal:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám alatt a könyvnyomdában. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetmény, nyilttér és egyéb felszólalás.

Ismeretlen kéztől és névtelenül érkező közleményeket nem adunk ki.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 15 fillér. Többszöri hirdetésnél árkedezmény. Nyilttér sora 50 fill.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben postautalványon eszközölhető. **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Október 6.

Egy nemzet könnye hull, elfojtott zokogása hallatszik a sötét éjszakában. Gyászruhába öltözködve siratja legjobb fiait, a kiket kegyetlen hóhérek ragadtak ki az élők sorából azért, mert a hazájukat olyan nagyon szerették.

Mit tehetett mást a nemzet a jogtörő önkény vaskarjai között lenyügözve, minthogy esendesen siratta legkedvesebb fiait. Gyászolt, elfojtott könnyeket sirt és várakozott. Várt, míg az elhullottak helyébe ismét nőnek olyan fiait, a kik kezeiről le fogják szedni a bilineseket.

Akasztfő és kegyelemből golyó volt az, a mivel a lenyügöző önkény halálukban rablóként akarta meggyalázni a hősokeket, a kik száz esatában bátran megállottak seregeivel szemben és csak a teljes fejtelenség s a szétzüllesztő kétségbeesés dobta ki kezeikből a fegyvert. Elmenekülhetek volna még idegen országokba, de ők itt maradtak, mint élő tanúságai a hazaszeretnek, a kik halálukkal vértanúságot tettek lángoló szeretetükről, a melylyel a közös eszményi anyát körülrajongták.

Mártyr haláluk arról tesz kézzelfogható tanubizonyságot, hogy a magyar nemzet lelkéből nem vészett ki a nemes eszményiség kultusza és ha időről-időre le is süllyed a nemzet nagy része az önzés és anyagelvi nézetek mocsarába, azért még nem fül abba egészen bele, hanem támaszt a Gondviselés évszázadonként egynehány rendkívüli fényű vakító csillagot, a kik emberi testben a tisztább eszményiség, a mindent feláldozó lelkesedés példáját adják honfitársaiknak és nagy hatással segítenek egész korszakokat kiragadni az önzés és lemondás sorvasztó karjaiból.

Bennük testesült meg egy egész nemzetnek a föltámadásba vetett hite. Az életet, vért, minden földi örömet lábbal tapodó önfeláldozás igen nagy eleven hitnek a jele és ez a hit sugárzik át nemzetükre jótékony, éltető fény gyanánt, hirdelve azt, hogy e nemzetnek letiportatásában is jövője van, hogy e nemzet föl fog támadni. És ezt a hitet igazolta a jövő!

Ha nem lettek volna 1849-ben olyanok, a kik meg tudtak halni a hazáért, akkor nem születtek volna később olyanok, a kik élni, fáradni, dolgozni tudnak a hazáért!

Mert mi lenne ebből a hazából, ha annak minden fia nyárs-polgári oduba visszahúzódva, szűk látókörű önzéssel csak a saját javának gyarapítására tör és nem fordítaná figyelmét arra is, legalább a nemzetnek virága, szellemi elitje, hogy a közügyekkel, az egész országot érdeklő dolgok felvirágoztatásával is törődjék, de nem épen azért, hogy a közszereplésből ő maga hasznot húzzon, — mert akadnak legyek is, a méznek jó illatát körülöngökök: ha nem lennének igazi hazafiak, a kiknek első a hazá, akkor szomoruan állana nemzetünk jövője, akkor sötét kétségbeesés felhője borulna rája.

De épen arra jók az október hatodik gyásznapi tanúságai, hogy a fogékony, nemesebb lelkű előtt példa gyanánt lebegjen a hősoke emléke, a mely vonzza, új lelkesedésre ragadja magával a lelkeket, a mely új munkásokkal tölti meg a tért és lassanként fokról-fokra új hősokeket állít a kidőltök helyére, a kik a nemzetet képesek lesznek új győzelmekre vezetni.

Épen ezért a fájó érzelmek sajnásába balzsamként új remény vegyül, — remény, a mely arra biztat, hogy

„Nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért
S keservben annyi hü kebel szakadt meg a honért.
Az nem lehet, hogy ész, erő és oly szent akarát,
Hiába sorvadozzanak egy átoksúly alatt!”

S ha ez a remény áthatja a nemzet jobbainak keblét és onnan fénykévéket szór a köznapok lelkei közé, akkor végre is megmelegszenek a hideg, közömbös szívek és új lelkesedés tettereje hatja át a nemzet széles rétegeit.

Igy válik a hősoke vére termékenyítő harmattá, így virágozik föl abból újra meg újra nemzetünk ügye.

Mert a népek és nemzetek és az egész emberiség történelme nem hasonlít rendes mederben lassu, hömpölygő folyamhoz, hanem majd völgyekben tresped, majd hegyek ormaira hágva sasszemekkel nézi át a világot. Trespedés korszaka az önzés és anyagelviség terjedésével együtt jár, — a hegyek ormaira fölhangzó emelkedés pedig az olyan hősoke korszaka, mint a kiket október hatodikán gyászolva ünnepelünk.

—h—

Ferenczy ünnep.

Ünnepi külső díszszel, s a kegyelethez méltó ünnepi hangulatban vett részt városunk és vidéke közönsége a szeptember hó 26-án megtartott Ferenczy-emlék leleplezésén.

Bensőségteljes, meleg és minden részében sikerült volt az ünnepély, melyen a jeltelen sírjából immár méltó helyre: a város szívében tekvő „siri házba” jutott első magyar uttörő szobrász emlékének igaz kegyelettel áldozott a nemzet, a vármegye, a szülőváros: Rimaszombat, a család, az író és művészvilág.

Lapunk mult számában vezetők helyen méltattuk városunk nagynevű szülötének, Ferenczy Istvánnak életét és művészetét, s az ünnepély után a legtekintélyesebb fővárosi magyar lapok: Az Ujság, Budapesti Hírlap és Pesti Hírlap terjedelmesen, kimerítő tudósításban emlékeztek meg az ünnepély lefolyásáról, s a „Magyarország” is szintén bőszégesen írt mult vasárnapi számában a művész életéről és műveiről, s így mi ez alkalommal csak a referátát közöljük, de nem mulasztjuk el kiemelni azt, hogy a leleplezési ünnepély tulajdonképpen egy tartalmas, meleg „Ferenczy-ünnep” volt, melyen az ország első irodalmi kiválósága: *Beöthy Zsolt* gyönyörűen megírt tanulmányában méltatta Ferenczy viszontagságos életét és művét.

Igazán van Juniusnak, az „Az Ujság” kitűnő tárczairójának, hogy *Beöthy Zsolt* és dr. *Meller Simon* után kétségbeesett és szerénytelen vállalkozás volna a Ferenczy képének megrajzolásához fogni, s mi csak arra akarjuk felhívni a figyelmet, hogy miután *Beöthy Zsolt* remeke irodalmi essay-ét sokan nem hallották, olvassák el azt és a dr. *Meller Simon* értékes monografiáját, melyben a nagynevű művész munkássága van méltatva.

És ezzel átadjuk a szót tudósítónknak.

Szeptember 26-án — vasárnap — reggelre a város lobogódiszt öltött, s az utcákon ünnepi hangulatban járt a város lakossága s a vidékről besereglett sok érdeklődő. — Már előző napon — szombaton — délután megérkezett a család, a nemzeti muzeum, az akadémia, a történelmi társulat, szépművészeti muzeum, a város, a kaszinó, a képzőművészek egyesülete stb. gyönyörű babékoszorúja, s este megjött *Beöthy Zsolt* egyetemi tanár és *Strobl Alajos* szobrászművész is.

Délután *Hevesy Pál* és *Székely Károly* betejtezték az Eurydike-szobor helyreállítási munkálatait, mely néhez munkát, különösen a zseniális *Hevesy Pál* valószagos művészzel és ritka ambízióval végzett, az utolsó simítások után elhelyezték a szarkofág fedő lapjaként a sírkápolnában, melynek belső része is a *Tóth Béla* felügyelete alatt teljesen rendbe hozott, s így készen állott a síremlék az átadásra, a szobor pedig, mely körül *Sándy Gyula* műépítész végezte a rendezési munkálatakat — a leleplezésre.

Vasárnap délelőtt *Beöthy, Strobl, Zilahy* és a fiatalabb szobrászművészek megnézték Eurydike szobrát,

s arról a legnagyobb magasztalással szóltak. (Már itt is telhangzott sűrűn a ezáfolat, s kénytelenek vagyunk mi is corrigálni a tévedést, mert nem való az többször ismételt állítás, hogy a szobrot az exhumálás alkalmával a munkások esakányakkal törték volna össze. A szobor meg volt repedezve s a reá hosszu időn át nagy súlylyal nehezedő földtömeg alatt darabokra esett szét. Ez a valóság. Szerk.) „A kompozíció mesés, a kivitel remek”, így nyilatkozott a kiváló műbíráló: *Beöthy* és hazánk első szobrászművésze: *Strobl* — és elmerengtek hoszszan, gyönyörködve a művész eddig elrejtve volt remek alkotásán.

Az ő távozásuk után elzárták a sírkápolnát, s csak délután az ünnepély után nyitották meg.

A délből érkező vonathoz tömegesen vonult ki a közönség, s városunk intelligenciája, élén dr. *Kovács László* polgármesterrel, ki az érkező vendégeket meleg szavakkal üdvözölte. Ekkor jött: *Kammerer Ernő* min. tanácsos, a szépművészeti muzeum igazgatója, *Hegyeshalmi Lajos* min. tanácsos, *Fittler Kamill* az iparműv. iskola igazgatója, *Négyessy László* tanár, *Róna József* szobrászművész, dr. *Meller Simon*, *Lyka Károly* író, dr. *Csengerly János* kolozsvári egyetemi tanár stb. stb. s külön szalonkoesiban a Ferenczy-család nőtagjai.

Már előző napon megérkezett özv. *Harmatzy Béláné*, *Jánosdeák Andrásné* leánya fiaival: *Harmatzy Dezső* miniszter, osztálytanácsos és *Harmatzy Loránt* min. titkárral, továbbá özv. *Sándy Gyuláné*, dr. *Hegyeshalmi Lajosné*, ifj. *Sándy Gyuláné*, *Szászi Lajosné*, *Hegyeshalmi Margit*, kiket fogadtak a család városunkban lakó tagjai: özv. *Tóth Józsefné*, özv. *Káposztás Józsefné*, *Tóth Béláné*, dr. *Wallentinyi Dezsőné*, *György Erzsébet* és *Kalla Mihályné*.

A vendégek fogadokon a Hungária szállóba hajtattak, hol mintegy 120 terítékű bankett volt. Az asztalfőn helyet foglaltak a vendégek s mellettük: *Bornemisza László* udv. tan. alispán, *Kubinyi Aladár* kuriai bíró, törvényszéki elnök, dr. *Bernáth István* orsz. képviselő, *Lukács Géza* főjegyző, dr. *Kovács László* polgármester, *Széman Endre* prépost, *Czikó István* reform., *Gyürky Pál* ev. lelkész, dr. *Veress Samu* főgimn. igazg. és közéletünk számos kitünősége. — A már említett vendégeken kívül *Vasary László* szobrászművész, a Ferenczy mellszobor tehetséges mestere szüleivel, *Bory Jenő*, *Koncz Antal*, *Rapolthy Lajos*, *Gimes* (Gindert) *Péter* és *Székely Károly* szobrászok voltak ott.

Az ebéd, melyen pohárköszöntő nem volt, 2 óra előtt véget ért, s a közönség a ref. templomhoz vonult. Az ebédrol megjegyezzük, hogy az 5 koronáért igen silány volt.

* * *

Már ekkor megszállta az Erzsébet-teret a nagy közönség. Az iskolák növendékei a sétaut mellett sorfalat állottak tanítóik és tanítónők vezetésével s a tűzoltóság is kordont vont. Szép látvány volt a polgári olvasókör, a kath. olvasókör és az ált. ipartestületnek együttes, valamint a dalárdának gyönyörű zászlók alatt való imponzáns felvonulása.

Pontban 2 órakor, asztalbontás után az egész társaság 3-as, 4-es sorokba verődve elindult az ünnepély színhelye: a református templom felé.

Élöl haladt *Kammerer Ernő* kormányképviselő *Sándy Gyula* társaságában. Utánna az ünnepi szónok *Beöthy Zsolt* *Bornemisza László* alispán és *Kubinyi Aladár* törvényszéki elnök között. Midőn a tényes menet az ifjuság kettős, kedves sorfala közé jutott (jobbról állottak az elemi és polgári leányiskolák bájos növendékei tanítóikkal — balról az elemi iskolák fiúk és a helybeli egyesült prot. főgimnázium tanulói gyönyörű selyembrokat díszasztalok alatt) harsány éljenzés zendült fel, mit látható jóérzéssel köszöntek meg nagyjaink.

Az ifjuság hatalmas sorfalához még imponzánsabb élő sövény között vezetett az ut. Jobbról városunk és megyénk szépséges asszonyai és leányai — egy egész színes díszkert — balról a vármegye, Rimaszombat, Nagyrőce, Jolsva, Rozsnyó városok, a Rimaszombati kaszinó, a polgári és kath. olvasókör, az ált. ipartestület sötét tömött falancai, mely felett az őszi szellő szeliden lengette a nemzetiszínű zászló-erdő selyem lombjait. — A bordó-draperiával bevont szónoki emelvény körül csoportosult balról a Kossuth-utcai oldalán a Ferenczy-rokonság, jobb oldalt az új életre kelt 50 tagu rimaszombati dalárda, élén *Bodor István*, dr. *Veress Samu* igazgatóval és *Váry János* diadalmas karnagygyal. Az izléses, szép síremlék vasrácsa és az emelvény között állapodott meg a felvonuló előkelő társaság, hatóságaink, testületeink, iskoláink és egyleteink vezértér-fiai között az országos vendégek. A tüzlőtől és rendőri kordonon kívül gyülekezett a város aprajánagya.

Valóban gazdag, színes, eleven és fényes volt az a kép, melyet az ünneplő nagy tömeg a nézőre gyakorolt. Az egészen valami kimagyarázhatatlan fényes ko-

A jövő tavaszi közgyűlésre a szövetséget és egyesületet Pázár Andor és Dr. Kallós Jenő Országgyűlési képviselők meghívták meg. A közgyűlés a meghívást köszönettel elfogadta.

A gyűlés után a Fehérlő Szállóban volt kitűnően sikertelt, kedélyes vacsora, melyen Dr. Löcherer Tamás elnök mondott nagy figyelemmel hallgatott, lendületes pohárköszöntőt, s éltette a tornaljai házigazdákat.

Nagy tűz városunkban.

Kedden, szeptember hó 28-án este 1/4 11 óra után vészes harangkongatás, nagy lármával és a tűzoltó-kürt hangosága zavarta fel éjjeli nyugalmából lakosságunkat. Nálunk 2-3 éven egyszer szócott kisebb tüzeset előfordulni, elképzelhető tehát az a remény, mely az első álomból felriadt lakosságot meglepte és az a fejesztett futkosás, mely ilyen alkalomkor különben is elmaradhatlan. Valóságos bengáli fényáradat lebegett városunk felett, melyből kísértetiesen emelkedtek ki a magas templomtornyok és vegyült belé a gyönyörű éj esendjébe a rémes harangkongatás és a tűzoltó-kürt szokatlan idegrázó szava. A veres kakas ez alkalommal a majdnem a város szívében emelkedő *Dickman*-féle régi gőzmalom elavult fedelzetére szállott s onnan terjesztette borzalmat, rettegőt szárnyait. Az isteni gondviselésnek, a csendes időnek köszönhetjük azonban, hogy a veszedelmes madárnak még idejében szárnyát szegte. Mint szemtanúk beszélnek, a tűz az épület keleti végében és bent az úgynevezett „koptatóban”, vagyis hol a buzaszemeket lehegyezik, ütött ki, és a lángnyelvek kezdetben csak az ablakokon át nyaldosták az épület komor falait. Nem telt azonban belé pár pillanat, hogy az egész tetőzet tüzet fogott és egy fél óra alatt az egész épület kívülről-belülről lángban állott. Mentésről tehát szó nem lehetett a különben magas és apró ablakokkal ellátott épületnél annál is inkább, mert a tulajdonos távollétében a teljhatalmu főmolnár azzal ijesztgetett mindenkit, hogy az épület tele van liszttel, az fel fog robbanni, a kazán szintén telóban, a nagy kémény pedig ledűl. Ez azonban egyik sem következett be, mert olyan sok liszt, mint mondva volt, nem volt észlelhető, a gőzesapot pedig még ő, a főmolnár, saját állítása szerint idejekorán kinyitotta, a nagy kémény pedig jól meg volt építve. Ily körülmények között ehát nem támadásra, de védelemre kellett szorítkozni a tűzoltóságnak, a katonaságnak és a lakosságnak, a mi sikerült is.

Mi kisvárosiak vagyunk, tehát még napokig elbeszélgetünk, pletykázunk és kritizálunk e tüzesetről. Nem marad ottan mosdatlanul senki, még azok sem, a kik odahaza békésen tovább aludtak, hogy mért nem keltek fel e szép tűzijátékot nézni, a mi nálunk nagy ritkaság számba megy. Hát azokat, kik jelen voltak, hogyne kritizálnák meg. Hát mi sem maradtunk hallgatagon és mint a közvélemény szócsöve, nyilvános kritikát akarunk ez esemény felett is gyakorolni. Kezdjük pedig először magán (jogilag) a dolgon, vagyis a malomépületen és berendezésén. Hogy a malom hogyan volt telepitve és berendezve, azt a tulajdonos czégen és alkalmazottjain kívül Rimaszombatan élő ember nem tudja, mert az 1888. évi 53888—H. B. M. számú általános körrendelet 10. §-ában előírt tűzvizsgálatot sem rendőrkapitány, sem pedig tűzoltóság ottan sohasem végeztet. De arra nálunk nincsen is szükség, mikor úgy is megélünk. Most tehát, mikor az egész épület teljes berendezésével a tűz martaléka lett, arra már épen nincsen szükség.

Az eredmény az, hogy a gőzmalom leégett és e felett mindenki csak örül, mert már az nem a város közepébe illő épület volt. Az ellen pedig már most eleve tiltakozunk, hogy a város az e helyen való újraépítéshez engedélyt adjon, mert akkor a „*Borszem Jankó*” lap szerkesztőségéhez appellálunk.

Folytassuk tovább, ahogy nekünk leadták: a tulajdonos, illetve a cég főnöke nem volt idehaza, ki vette hát észre a tüzet? A szemközti szomszédok egyike, egy m. kir. honvédfőhadnagy, ki történetesen szabadságon volt idehaza, ki aztán lármát ütött, melyre az első ember a rendőrség részéről, az éber és ügyes *Takács* őrmester volt, mivel az államrendőrség iskolájában nevelkedett fel. — *Takács* őrmester megfújta a vészszípöt s azután jött egymásután minden, ahogy csak kellett, csak a malom személyzet késett és maradt el egy pár lisztes legény kivételével, de nem is lehetett másképp, mert azt mondják, hogy 6 órákor este beszűntették a munkát. A főmolnár ur azonban ott volt látható mindenütt: ő bizonyára darázs-rajzást látott nappal s így előérzete volt. — Jöttek aztán a lakosok százai és jöttek a tűzoltók is, majd pedig *Nagy Aladár* szabadkai parancsnok vezetésével aladt 50 méntelepi katoná. A tűzoltáshoz szükséges technikai és munkaerő tehát rövid fél óra alatt együtt volt, a mi kitágás alá nem eshetik. De hiányzott a legfőbb, hogy mit kell már most tenni. A tűzoltóság azután, nézetünk szerint helyesen intézkedett, midőn nem a nagy épület oltására, de a még tüzet nem fogott melléképületek védelmére gondolt, mert a csekély szélirány is, meg azután az apró fázisindélyes házak is ezt parancsolták. A siker be is következett, mert dacára a nagy forróságnak, a szomszéd épületek még szikrát sem fogtak. Itt reá térünk tűzoltóságunkra. A tűznél összesen a régi egyesülethől hármat láttunk: a parancsnokot és 2 altisztet. A városi hivatásos tűzoltóság 20 tagból áll. Ebből csak 10 mondható munkaképes embernek s mint jelentették, még ezek sem kapták meg az idejébe ruhát és csizma-járandóságot. Mit követelünk tehát ez emberektől, kik mindannyian mesteremberek és a napi munkában, melyből tulajdonképen élnek, bizony kitáradnak. Dícséretre legyen mondva azonban: az a pár ember úgy kiállotta a tűz-próbát, hogy arról csak elismeréssel lehet megemlékezni és a csövezetők olyan vakmerők voltak, hogy még a parancsnok rendelkezése sem akartak a legveszélyesebb helyről lejönni. Felváltak egész éjjel tüzben és vízben. Másnap délelőtt a szerezet tisztították és a tömlőket szárították, nappal pedig ismét a még élő zsarátokhoz eloltására vezényelték ki őket, mert a tulajdonos ezt megtagadta. (Ez is csak nálunk történhetik meg.) Nagy hiba volt azonban, hogy a gépek nem voltak tiszták, a fegyelem nagyon gyenge és hamar fejesztettek lesznek. Ez pedig az első: a tűzfégyelem épen úgy, mint a katonánál. Már a helyszínen sűrűn hangzott a közönség sorából, hogy a tűzoltóság későn

érkezett. Hogy mi az a későn, azt tüzesetnél megszabni csak az tudja, ki az órát nézi, de ha pár perczről van szó, az is késő, mert az ijedelem pillanatában minden percz egy örökkévalóság. Ha késék is, a mi azonban nem áll, mert egy negyedóra alatt a tűz kiütése után ottan voltak, ez nem a tűzoltók hibája, de igenis a városi kocsisoké, kiket nem lehetett előkeríteni és a tűzoltó szerekbe befogatni. Értesülésünk szerint a város 6 kocsisa közül egy volt található, ezzel tehát csak egy fecskendőt lehetett a helyszínére kivinni. Később azonban előkerültek s a tűzoltóparancsnok állítása szerint volt közte olyan részeg is, hogy a bakról majd leesett. Ily körülmények latolgatásával kell tehát azokat a városi hivatásos tűzoltókat megkritizálni, illetve felettük bírálatot mondani. Bár nem érdemlik az elítélést — mint kifejtettük — tűzoltóink; mindazonáltal nagyobb, vagyis teljes elismeréssel kell megemlékezni *Nagy Aladár* szabadkai méntelepi-parancsnokról és katonáiról, mert egy fél óra alatt a helyszínen voltak és nemesak a vízhozásban, de a fecskendő kezelésben is nagyon sokat segítettek. Ez tulajdonítható a fegyelemnek. Míg a tűzoltó a helyszínen is okoskodik a parancsnokkal is szemben, addig a katonák szót nélkül, vakon engedelmeskedik. Mit tett a közönség? Jóformán semmit? Ennek oka abban keresendő, hogy nagy része nem akar tenni, a ki pedig tett volna, azt visszatartotta a *Takács* őrmester erélye. *Takács* helyesen járt el; de azok a polgári sorból való egyének, kik közremunkálni akartak volna, jelentkeztek volna vagy a parancsnoknál vagy a rendőrségnél s akkor alkalomuk nyílt volna közremunkálni. Jövőre tehát ezt ajánljuk: tessék összebeszélni, kiállni a tömegből és jelentkezni. Mit tett aztán mihaszna rendőrségünk? Semmit. Csak ódalgott, az egy őrmestert kivéve, ki maga ezer embert tartott vissza és példás rendet teremtett az egész esemény alatt. Sőt akadt rendőr, ki a tűzoltóparancsnokkal szállt szembe és intézkedésében akadályozta meg. Ezt a rendőrt különben a tűzoltóparancsnok feljelentette a kapitánynál, mire a kapitány azzal válaszolt, hogy tudatlan, mert újoncz. A tűzoltóparancsnok ugyancsak feljelentette a főmolnárt is, ki megakadályozta abban, hogy a malomudvarban fecskendőt szereltesse és a tűz tovaterjedésére legveszedelmesebb helyiséget, a malomhoz épített felszert és szénarakodót a tűztől megóvjá. Ezekből azt következtetjük, hogy — *Nagy* méntelepi parancsnokot kivéve — a már hivatkozott minisiteri rendeletet senki sem tudja. Mert midőn *Nagy* parancsnok megjelent katonáival, felkereste a tűzoltóparancsnokot és rendelkezésére adta szám szerint katonáit. Ezért üdvös, sőt elkerülhetetlen intézkedésnek tartjuk, hogy mivel tűzoltóságunk nincsen és még ez irányban törvény nem alkottatik, nem is lesz: kösse össze a városi polgármester telephonnal a városbázát Szabadka-pusztával. Hogy pedig jövőre tudja a rendőrség is, meg a közönség is, hogy mi a kötelessége, a hivatkozott rendelet egy pár fontosabb §-át ide iktatjuk és pedig:

20. §. A szolgálatban levő tűzoltó közbiztonsági személynek tekintendő.
23. §. A vész színhelyén az oltási technika tekintetében a tűzoltóparancsnok intézkedik; azonban intézkedéseiről felelős.

25. §. A tűzoltás céljából magántulajdonba való beavatkozás csak indokolt szükség esetében s akkor is csak a vezényelő parancsnok rendelkezésére tartozhat.

26. §. Ha a tűz előtört, a községi előjáró, a hol pedig rendőrség volt jelen, a rendőri tisztviselő a jelen volt vezényelő parancsnok, nemkülönben a szükséges tanúk és szakértők közreműködésével azonnal köteles a tüvész okaira nézve a legbátrabb kutatást eszközölni, a tüvész okát lehetőleg biztosan kinyomozni s figyelemmel lenni, nem történe-e oly esemény vagy mulasztás, mely a törvénybe ütközik s ki terhel az? Végre a tűzoltó s mentő intézkedések megfelelő-e rendeltetésűeknek? Ha valaki ellen alapos gyanú támad a bünt. törv. által tiltott esemény vagy mulasztás miatt, a jelentés az illetékes bírósághoz azonnal beadandó. Ezen jegyzőkönyv további intézkedés végett rögtön a följöttes hatóság elé terjesztendő.

27. §. Ezen tűzvizsgálatokról felvett jegyzőkönyvek alapján az úgynevezett ártatlansági bizonyítványok csak az 1882. évi augusztus 14-én 32.796. és szeptember 17-én 49.925. számú alatt kiadott belügyminisiteri körrendeletek értelmében adhatók ki. (L. Rend. Tára 1125. és 1126. oldal).

29. §. A büntetés mérvé a kihágásokról szóló törvény (1879. XL.) 141. és 142. §-ában van meghatározva, s az ezek alapján kiszabott pénzbüntetések az 1887. évi VIII. törvényükben megállapított cizellokra fordítandók.

Ezekből látható, hogy mily hatalmas van a tűzoltóparancsnoknak a tüzesetnél. Az aztán a bizalom dolga, hogy kedves-e a parancsnok személye és megbizunk-e intézkedésében, de ha megbiznak, kötelesek neki engedelmeskedni. A még ezidőszent parancsnok nemesak a már nem létező önkéntes-testület bizalmából lett parancsnok, de erre a városi tanácsból külön felhatalmazási végzése van. A tűzoltó nem alábbvaló, mint a katoná, sőt többször áll a veszedelemmel szemben, mint olvashatjuk a napilapokban, hogy hány tűzoltó leli halálát a tüzben. Szép lenne tehát, ha a háboruban minden legény bírálgatná a parancsnok intézkedéseit. A parancsnok vagy helyesen jár el vagy nem! Ha helyesen járt el, dícséret illeti. Ha helytelenül, vissza kell vonni tőle a megbízatást. Ez egyszer nem volt szükség a nagy ijedelemben és erélyesebb intézkedésre, de nem tudjuk, melyik órában és szélben üthet ki a veszedelem.

Még egyet: az a pár tűzoltó ne adjon a közönség esetleg téves ítéletére semmit, mert a parancsnokság a városi polgármester utján a tűzre vonatkozó részletes rajzát felterjesztette megbírálás végett a budapesti országos szövetségi irodába, mely aztán közölve lesz velük. A parancsnokság és a kapitányság is azonban iskolázott csekély számú legényiségével. Tíz esetén pedig feltétlen fegyelem, szó nélküli engedelmeskedés, körültekintés és nem fejesztett lázas kapkodás lebegjen mindig szemük előtt. Első sorban a rendőrség csináljon helyet, azután a tűzoltó nézzen szíjjel, hogy fekszenek az épületek, hol lehet megállapítani a tűzhatárt, a szél irányában a tűz terjedését, hol a víz és hogyan kell helyezni a gépeket. Nem tűzoltó nem szabad a gépekhez engedni és a szerelést beléköntárkodni, mert csak zárzat keletkezik, a mennyiben nem ismerik a szerezet. Parancsnok vagy ennek késése esetén okosabb és tapasztaltabb tűzoltó nélkül a fecskendőt még a szerkesztő sem szabad leemelni, hogy az esetleg rosszul választott hely következtében, az könnyen tovaszállítható legyen. A tűzhöz egy fecskendő, egy vízeshordó és a lajtorjás szerkesztő már az első pillanatban kiviendő. A parancsnok pedig lehetőleg szipjelekkel intézkedjen, melyet mindenki köteles meghallgatni. A rendőrség pedig mindig a parancsnok hátánál legyen, hogy a tudákos,

fontoskodó izgága embereket rögtön elnémitsa, különben jövőre a csendőrséghez tanácsoljuk fordulni. A polgármestert pedig arra kérjük, hogy legalább két kocsi mindig az istállóban aludjon.

Hirek és vegyesek.

A bolgár király Gömörben. *Ferdinánd* bolgár király a Garamra érkezett, hol körülbelül 2 hétig marad s a vármegyénkbeli és a szepesmegyei vadászterületein szarvasokra fog vadászni. A vadászatok — úgy látszik, nagyobb szabásúak lesznek és nemesak bikákra, de tehenekre is ki fog terjedni, mert erre — tilos időszak lévén a tehenekre — a földművelésügyi minisiteriumtól kért engedélyt. Mint értesülünk, a minisiter az engedélyt megadta és az távirati uton lett közölve a királlyal. Jól esik hallanunk és közölnünk e hírt, mert e nemesszívű és bölcs gondolkozású felséges ur mindenkor nagy örömmel keresi fel dicső ősei birtokait és létszékét s annyira szereti népjüket, akárcsak alattvalóit. Mindenkor hozzánk jön kipihenni a kormányzás nehéz táradalmait és nemes passzióinak áldozni, a mi nem csupán a vadászati, de a botanika is. Ilyen alkalomkor kijut aztán garami jó népjünknek is a sok ajándékból. — Isten hozta mi közénk!

Iskolalátogató. A vallás és közoktatási minisiter a rimaszombati és rozsnói főgimnáziumokhoz tolyó tanévre iskolalátogatóul dr. *Jurkovičs* Emil beszeretebányai tanker. főgazgatót küldte ki.

Személyi hír. Szerkesztőnk 14 napi szabadságra távozott. Ezen idő alatt kérjük a lapunkat érdeklő közleményeket és értesítéseket a „G. Kishont” szerkesztősége Erzsébet-ter címére küldeni.

Felolvasás. A Petőfi társaság mult vasárnap tartott felolvasó ülésén a neves író *Lőrinczy* György, lapunk volt jelestollu szerkesztője tartotta székfoglalóját. Felolvasta „Nadine testőrei” című pompás elbeszélést, melynek zamatos magyarsága és jellegzetes alakjai zajos tapsra ragadták a nagyszámu hallgatóságot.

Új ügyvéd. Dr. Benyó Gyula, városunk fiatalágának egyik kedvelt, szimpatikus tagja Rimaszombatan a Ferenczy-utca 2. sz. alatt (Beliczky-tele ház) ügyvédi irodát nyitott.

Esküvő. *Victorisz* Gyula helybeli takarékpénztári könyvelő szeptember hó 29-ikén d. u. 4 órákor tartotta esküvőjét *Terhes* Ilonkával, öz. *Terhes* Pálné bájós leányával. — A fiatal pár frigyére a református templomban Czinke István adta az egyházi áldást gyönyörű beszéd kíséretében.

Dr. *Deutsch* Miksa helybeli fogorvos f. hó 12-ikén tartja esküvőjét Szabadkán, dr. *Rónai* Adolf és neje kedves leányával *Margitkával*.

Ezüst lakodalom. A helybeli polgárság egyik kiválóan kedvelt tagja: *Rónay* Gyula takarékpénztári könyvelő, — ki a vármegyénél végzett munkásságával, s a polgári olvasókör, ipartestületi nyugdíjintézet fejlesztése érdekében kifejtett működésével a közbecsülésre méltán rászolgált — szeptember 29-ikén ünnepelte negyedszázados évtordulóját annak, hogy egybekelt feleségével szül: *Lipták* Etelkával. Az ezüst lakodalmon az ünnepelt pár rokonai és jóbarátai többen vettek részt, s az este adott barátságos vacsorán *Komáromy* Géza főgimn. tanár lelkes, szép pohárköszöntőben éltette a derék házaspárt.

Kinevezés. A vallás és közoktatási m. kir. minisiter *Greczmayer* Károly magyarszerdahelyi községi iskolai tanítót a helpai állami elemi népiskolához rendes tanítótá nevezte ki.

Búcsúzás. A távozó *Tihanyi* Lajos róm. kath. segédlelkészről érzékeny búcsút vettek szept. 28-án rendezett összejövetelen a kath. olvasókörben jóbarátai és tisztelői. Különösen a tautesület volt képviselve a barátságos összejövetelen, melynek folyamán *Törköly* József és *Matolcsy* Pál elemi iskolai igazgató, továbbá *Bencsik* Sándor káplán, *Bodor* László tanító és *Litkey* ref. lelkes mondott pohárköszöntőt, s éltették a távozó rokonszenves, jómóduru és közkedvelt Tihanyit, ki megilletődve mondott köszönetet és búcsuzott el az itteni közönségtől, melynek jókívánásai kísérik a távozót új állomáshelyére.

Szarvas bögés. *Fáy* főispán, *Marton* társulati főügyész, *Skall* törvényszéki elnök és *Máriássy* főszolgabíró több napon át cserkészték szarvasbikákra a klenőzi erdőségeken. De mivel meleg és száraz idők jártak, a bikák rosszul bögték és így eredménytelenül tértek vissza. Kedvezőbb idő járt azonban a rozsnói nimródokra, hol több bika esett.

Szülésznői kurzus. A vármegyei közkórházhoz kapcsolatos kerületi bábaiskolában most október hó elején kezdődik a két hónapos magyar tanfolyam; már mintegy 10 növendék jelentkezett, s a tanítást megkezdte dr. *Löcherer* Tamás igazgató főorvos.

Szarvas helyett medve. Gróf *Andrássy* Károly, gróf *Andrássy* Géza idősebbik fia, a vakmerő fiatal vadász, ki csak nem régen érkezett haza jegesmedvei vadászatairól, mostan a bettléri és szulovai őserdőkben cserkészik szarvasbikákra. E héten történt, hogy ilyen cserkészeket alkalmával szarvasbika helyett egy hatalmas macskó került elébe, melyet minden habozás nélkül egy jól irányzott lövéssel legyújtott. Az alig 20 éves gróf már több medvét ejtett, de mint hallottuk, ez volt ez ideig a legszebb példánya.

Nyugdíjazás. A vallás és közoktatási minisiter *Fülep* Benjámin helybeli áll. elemi leányiskolai igazgatót saját kérelme folytán az évi október 1-jétől nyugalomba helyezte. A nyugalomba lépő érdemes tanító 44 évet töltött e nehéz pályán, felnevelvén e hosszú idő alatt ezrekre menő számú leány növendékét. Az előbbi helyen *Lukács* Géza elnök, az utóbbin *Matolcsy* Pál el. leányiskolai igazgató intéztek meleg hangu szavakata távozáshoz, ki mind két helyen érzékenyen köszönte meg a figyelmet, a szeretetet, melyben előjárói s tanítóársai részesítették.

Bücsűszó. Mindazon jóbarátainak és kedves ismerőseimnek, kiktől az idő rövidsége miatt személyesen nem vehettem búcsút: ez uton mondok „Isten közzé”-ot azon kérelemmel, hogy ittlétem alatt tanusított jóindulatukban részesítsenek továbbra is, ki édes mindnyájukra a legszívesebben gondol mindenköröm.

Tihanyi Lajos, segédlelkész.

Megbízás. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Bartholomaeidesz* Margit modori ev. polg. leányiskolai okl. tanítónő, néhai *Bertholomaeidesz* Gyula volt martonházi ev. lelkész leányát a dobsinai áll. polg. leányiskolához a lemondott Tóth Ilona tanítónő helyére megbízott tanítónői minőségben kinevezte.

Igazgatósági ülés. A kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatósága f. hó 1-én id. *Rábely* Miklós elnöklésével ülést tartott, melyen *Molnár* Lajos ügyvezető-igazgató előterjesztése alapján több kártalanítási és segélyezési ügy és számos beadványt nyert elintézt.

Az anya bánata. F. évi július hónap történt Liezén, hogy *Dudor* Gyuláné 10 hónapos kis gyermeke beleesett egy dézsa vízbe és belefut, mert csak egy 6 éves kisleány vigyázott reá, míg az anyja kint járt. A bíróság kérdőre vonta szept. 29-én a gondatlan anyát, ki mélyes bántól megtörve jelent meg a *Kolbay* Sándor elnöklésével tartott főtárgyaláson. A bíróság azonban örömmre fordította a bánatot, s bár elítélte az anyát 3 napi fogházra, de a büntetést, tekintettel a vádlott fedhetlen életére — felfüggesztette, s így ha 3 éven belül nem követ el büntetendő eselekményt, nem kell fogházban ülnie.

Zenetanárnő érkezik városunkba október hó 6-án Pozsonyból, kinek művészi hírneve már eleve is biztosítja sikeres működését. A zongora oktatásban részvevő kívánók október hó 6-tól jelentkezhetnek Losonci-utca 42. sz. lakásán.

Öngyilkosság. Megírtuk lapunkban, hogy *Homolya* Róza itteni eselőd, ki Miskolcra jött s egy helybeli nyomdásznaál nyolcz napig szolgált, gyufaoldatot ivott, s a súlyos beteg leányt beszállították a kórházba. Itt mult szombaton iszonyu kínok közt meghalt a szerencsétlen leány, kinek hulláját feljelentés folytán a kir. ügyészség felboncoltatta. A boncolásnál megállapították az orvosok a phosphormérgezést.

Kultur-botrány a bíróság előtt. *Makfalvi* Ferencz kassai, azelőtt nagyrőcei felső kereskedelmi iskolai tanár — mint a „P. H.”-ban olvassuk — a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez beadványt intézett, amelyben a tanulók vallomásaiba hivatkozva előadja, hogy *Gyulai* Sándor, a nagyrőcei iskola igazgatója, oly működést fejt ki, mely a pánszlávizmus ellensúlyozójául felállított iskola összeomlására és az ifjúság elzűllésére vezet. A beadvány szerint a fegyelem az iskolában annyira meglazult, hogy a diákok éjjel feltörték a tanári szobát és meghamisították a tölgyleveléseket. Az igazgató tudtával egész éven át koreszmázi jártak, sőt az igazgatóval együtt mulattak a csapszékben. A pénzérleányok egész bizalmas viszonyban voltak a 15—16 éves diákokkal és igazgatójukkal, aki a tanulók szemelattára barátokozott a leányokkal. Amikor pedig az egyik pénzérleány a kereskedelmi iskola egy diákja miatt öngyilkosságot követett el, *Gyulai* igazgató a tantestület kívánsága daczára sem indította meg a vizsgálatot, mert tudta, hogy az reá nézve kompromittálón végződhetik. Elmondja még a beadvány, hogy az igazgatónak viselt dolgainál fogva semmi tekintélye nincs növendékei előtt és ezt a hiányt a direktor durva bánásmóddal, részrehajlással és tanártársainak a tanulók fölé hallatára való gyalázásával próbálja ellensúlyozni. A beadvány miatt *Gyulai* igazgató bíróság előtti rágalmozás miatt jelentette fel *Makfalvit* és az ügyészség vádiratot is adott ellene, bár indokolása szerint a vádak „látszólag” beigazolást nyertek. A főtárgyalás, amelyre mintegy negyven tanút — nagyrészt a felek volt növendékeit és tanártársait — idéztek be, mult hó 29-én és 30-án volt kitűzve a budapesti büntető törvényszéken.

A bátor legény. *Susán* József kuntaplocczai legény f. évi január 3-án este *Demeter* nevű társa gunyolódásán, mert ez gyávának nevezte őt, nagyon bosszankodott, s mikor *Demeter* azt kérdezte tőle: „Mégsem mernél kimenni a temetőbe, s onnan keresztet elhozni” azt felelte: „Dehogy is nem!” És kiment a temetőbe, egy sirkeresztet a *Gerhard* Julia sírjáról elhozott, aztán vissza is vitte, de csak a temető mellé, itt eldobta. Szept. 29-én vagyonrongálás vétsége miatt vonta felelősségre a bátor legényt a helybeli kir. törvényszék s 10 korona fő, 5 korona mellékbüntetésre ítélte; az ítélet jogerőssé vált.

Elítelt bűnös asszony. *Rimavárbócon* f. évi aug. hó 8-ikán *Knap* Szturhár Jánosné a hozzá segélyért forduló *Elek* Gusztávné szül. *Muesik* Szabó Terézian bűnös műtetet hajtott végre, amennyiben egy orsóval méhébe szurt s a három hónap óta áldott állapotban volt asszonyt elvértett, s aug. 11-ikén meghalt. Aug. 27-ikén a hullát kiásatta az ügyészség, s a méhben megtalálták az orsó letört bentmaradt hegyét is. *Knap* Szturhár Jánosné letartóztaták, s f. hó 1-én volt a főtárgyalás *Kolbay* Sándor kir. táblai bíró elnöklésével. Bírak voltak: *Szászi Kovács* Géza és *Fodor* Zoltán, ügyész: *Penyigey* Lajos, védő: dr. *Weinberger* Rezső. A bíróság bűnösnek mondta ki az asszonyt a magzatelhajtás büntetében és gondatlanságból okozott emberölés vétségében, s egy évi és hat havi börtönre, háromévi hivatalvesztésre ítélte. Egy hónapot a vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vett a bíróság. Az ítélet jogerős.

Szerkesztői üzenet.

Többeknek, kik lapunk jelen számába közleményt küldtek, tudomásukra kell hoznunk, hogy a beküldöttet részben meg kellett rövidíteni, részben a jövő számra fenntartani, miért is elnézést kérünk.

Kiadó üzlet.

Rákóczy-utca 18. szám alatt egy jó forgalmu üzlet május 1-ére bérbe adandó, a bérleti szándékozók a tulajdonos: **özv. Mindszenty Bertalannal** értekezhetnek.

Hirdetmény.

A Rimamurány-Salgótarjáni-vasmű-részvénytársaság **likér-nyustyai** élelmészeti üzletéhez tartozó

mészárszéket

1910. évi január hó 1-től bérbe adjuk.

Pályázni kívánók a feltételeket személyesen vagy írásban az alólírott címűtől kaphatják meg.

Pályázati határidő: 1909. december 1.

A rimamurány-salgótarjáni tiszti nyugdíjintézet élelm. üzlet Rimavölgyi kerülete.

Eladó ház.

A Szijjártó-utca 10. sz. alatt lévő utczai faház eladó. — Értekezhetni lehet **Majomy Józseffel.**

Eladó ház.

A Koháry-utca 5. számú ház szabad kézből eladó. — Értekezhetni lehet személyesen vagy levélel **Serkén** (u. p.: Feled) **Simon Antal** tulajdonossal.

Hirdetmény.

2016. sz. — A nagyrőcei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Engel* József murányaljai lakos végrehajtónak, *Kulitay* András koháryházi lakos végrehajtást szenvedő elleni 104 korona 35 fillér tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőcei kir. járásbíró) területén lévő, *Koháryháza* község határában fekvő, a koháryházi 249. és 383-ik számú teleknyvjegykönyvben a 2963—1901. telekkönyvi számú végzéssel a *Szteranka* *Skolnik* Mátyás javára; a koháryházi 249-ik számú teleknyvjegykönyvben a 980—1903. számú végzéssel a *Szteranka* *Skolnik* Károly és a felesége javára; és a mindkét teleknyvjegykönyvben a 843. 1904. tkvi számú végzéssel a *Szteranka* *Skolnik* Mátyásné szül. *Vajdik* Anna koháryházi lakos javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezeti jogok épségben való tartásával;

a koháryházi 249-ik számú teleknyvjegykönyvben foglalt A. I. 1—15, 18—23. sorszámu belsőség, ház, gazdasági épületek, udvar, külsőség, erdő és legelőnek a B. 5. sorszámu alatt *Kulitay* András nevében álló $\frac{1}{2}$ -ed részére 1060 koronában;

és a koháryházi 383. számú teleknyvjegykönyvben foglalt A. I. 1. sor, 1926. hrzi számú rétnék a B. 6. sorszámu alatt *Kulitay* András nevében álló $\frac{1}{4}$ -ed részére az árverést 74 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1909. évi október hó 14-ik** napján, délelőtt 10 órakor *Koháryháza* községében, a község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is, de a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -ad részénél olesóbban eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 106 koronát és 7 korona 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény-cikk 42-ik §-ában jelzett, ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrőczen, 1909. évi augusztus hó 2-án. — A nagyrőcei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Gazda, kir. járásbíró.

Tisztelettel értesitem az i. t. közönséget, hogy 73 év óta fennálló kőfaragó üzletemet és sirkőraktáramat

ez év folyamán a magasabb igényeknek megfelelően tetemesen megnagyobbítottam és a kezelő **halottak napjára** igen nagy választék áll rendelkezésére a kegyeletnek áldozó gyászoló közönségnek, a legkiválóbb valódi **tiszta fekete svéd gránit, norvégiai labrador, Syenith, porphir elsőrendű hazai és külföldi márvány síremlékekből és öntött vas-keresztkekből.** — Elvállalok mindenféle temetői és építkezési kőfaragó munkát bármely kőfajból.

Tisztelettel:

Özv. JAKOVETZ ALAJOSNÉ, sirkőraktár- és kőfaragó üzlettulajdonos Rimaszombat, Andrassy-út.

3—4

Szőlőmust eladás.

Miskolcz melletti borsod-esabai határában fekvő *Csermőke* nevű szőlőnek ez évi mintegy 300 hektoliter várható **olasz rizling, furmint és hárslevelű** fajokból álló must termése eladó. **Peronospora és más növényi betegségektől teljesen mentes.** — Bármikor megtekinthető. — Ajánlatok benyújthatók hozzám:

Özv. baji Patay Gyuláné,

2—3

Ung-Tiba (Ungmeze).

Hirdetmény.

4488. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a *Borbás* Erzsébet végrehajtónak, *Kisgergely* István és *Kisgergely* János végrehajtást szenvedő elleni 34 korona 34 fillér perköltségi tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. cz. 144. és következő és az 1908. évi XLI. t. cz. 21. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő, *Felsőhangony* községben fekvő s a felsőhangonyi 55. számú teleknyvjegykönyvben foglalt A. I. 1—8. sorszámu és II. 1—7. sorszámu alatti ingatlanokból *Kisgergely* István és *Kisgergely* János B. I. 3 alatti $\frac{2}{3}$ -ad rész jutalékaira 724 korona;

ugyanazoknak a felsőhangonyi 129. számú teleknyvjegykönyvben foglalt A. I. 3. sorszámu, 709. hrzi szám alatti legelő ingatlanból B. I. 4 alatti $\frac{1}{60}$ -ed rész jutalékukra 8 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik s annak megtartására határnapul **1909. évi október hó 19-ik** napjának d. e. 10 óráját *Felsőhangony* községében, a községi bíró házába tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok közül a házbéradó alá eső ingatlanok a kikiáltási ár felénél, az egyéb ingatlanok pedig a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem fognak eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 72 korona 40 fillér és 80 fillért készpénzben vagy az 1882. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatti kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1909. évi augusztus hó 2-án.

Dr. Musotter, kir. tszéki bíró.

Kertész.

A **BLUM-féle intézet** részére nős kertész kerestetik, aki a konyha-, virág- és rózsakertészethez értsen, évi 1000 korona fizetés és 200 kor. lakbér ellenében. — Ajánlatok **Pelsőczre** adandók be az intézet címére.

Hirdetmény.

1983. sz. — A nagyrőcei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a jolsvai takarékpénztár végrehajtónak, *Ormsiz* Károlyné szül. *Mikus* Mária jolsvai lakos végrehajtást szenvedő elleni 700 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőcei kir. járásbíró) területén lévő, *Jolsva* r. t. város területén fekvő *Ormsiz* Károlyné szül. *Mikus* Mária tulajdonát képező, a jolsvai 385-ik számú teleknyvjegykönyvben foglalt A. I. 1. sor, 1348/2. hrzi számú szántóra 9 koronában;

az ugyanabban a teleknyvjegykönyvben foglalt A. I. 2. sor, 1772/3. hrzi számú szántóra 330 koronában; és ugyancsak abban a teleknyvjegykönyvben foglalt A. I. 3. sor, 1858/4. hrzi számú rétre az árverést 919 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1909. évi november hó 4-ik** napján, délelőtt 10 órakor *Jolsva* r. t. városban, a város házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is, de a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -ad részénél olesóbban eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 33 korona 90 fillér és 91 korooa 90 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 ik §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrőczen, 1909. évi július hó 31. napján. A nagyrőcei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Gazda, kir. járásbíró.

Eladó ház.

Jolsván egy gyümölcsös kert-, esür- és istálló helyiségekkel ellátott ház szabad kézből eladó. — Értekezhetni a tulajdonosnéval: **özv. Bankó Jánosné** asszonnyal jelenleg *Jolsván*, később *Budán* *Logody-utca* 27. szám alatt. (3—3)